

[Jørgen Peder Hansen.]

gang indskibes i denne fond. At de også bliver der — det har vi garanti for — tror vi er noget væsentligt. Spørgsmålet er så, om de skitserede beløb kan holde. Det er en indvending, vi altid kan komme med, og handelsministeren vil måske sige: ja men det er sådan noget tilbagevendende hos oppositionen, at de skal hage sig fast i et eller andet. Jeg vil sige, at jeg er lidt skeptisk med hensyn til beløbenes størrelse; men med den åbenhed, vi har haft i vore drøftelser hidtil, vil jeg erklære mig tilfreds med skitseringen i bemærkningerne til lovforslaget. Hvis beløbene bliver for små, hvis der bliver for lavloftet under denne lovgivning; håber jeg, at vi kan vende tilbage til disse problemer.

Ja, så har jeg et par spørgsmål i relation til bistandsydelse under § 1. Jeg skal gøre det kort i form af nogle spørgsmål. Vi har jo set også i Servan-Schreibers bog, at amerikanske virksomheder — nu er det jo nok dramatiseret lidt — ligesom invaderer det europæiske kontinent, og at europæerne selv foretager finansieringen af denne invasion. Den økonomiske ballast, de har med, er meget sparsom, 10 pct. opgøres det til, hvorimod disse amerikanske firmaer skulle opnå 80-90 pct.s finansiering af deres projekter her i Europa. På denne baggrund mener jeg det vil være rigtigt, om handelsministeren ligesom løfter en pegefinger, i hvert fald løfter en pegefinger, vil jeg snarere sige, over for fondsbestyrelsen, således at vi sikrer os, at de bistandsydelser, som vil komme ud af denne lovgivning, fortrinsvis kommer danske virksomheder til gode. Og så skal man jo ikke være alt for national i disse tider, hvor man diskuterer nordisk samarbejde, og derfor vil jeg gerne føje til, at jeg finder det væsentligt, om vi kunne anlægge et nordisk synspunkt på disse problemer. Ikke mindst i øjeblikket, hvor vi jo diskuterer en udvidelse af det nordiske økonomiske samarbejde, vil jeg finde det rimeligt. Endvidere må vi erkende, at vore ressourcer er nok så sparsomme; det gælder de økonomiske, og det gælder også de uddannelsesmæssige ressourcer, vi kan stille til rådighed, og derfor vil jeg anse det for rimeligt, om de ydelser, hvervslånefonden bevilger, fortrinsvis stilles til rådighed for den del af den danske produktion, som

måske kan siges at være af ikke-voldelig karakter. Jeg ville gerne, om handelsministeren ville udtale sig om dette spørgsmål.

Lad mig så til slut sige, at det er socialdemokratiets overbevisning, at skal vi klare os i den internationale konkurrence såvel på det danske som på det udenlandske marked, skal vi undgå at blive blot en manuel arbejdskraftreserve for store udenlandske erhvervsvirksomheder med overmåde store ressourcer til deres disposition, så er det nødvendigt, at vi gør alt for at give dansk erhvervsliv samme chancer, som udlandet giver sit erhvervsliv. Vi ved, at mange lande i Europa, vel særlig inden for de seks, stiller deres erhvervsliv over for store muligheder for udvikling gennem et meget intimt samarbejde såvel gennem kapitaltilførsler som gennem samarbejde om konkrete opgavers løsning. Om det vil lykkes os at følge trop, ved vi ikke noget om på nuværende tidspunkt, vi ved kun én ting, at hvis vi intet gør, ja, så er vi på forhånd tabere. Vi skal ikke i denne forbindelse se bort fra de muligheder, som jeg nævnte før, som et nordisk samarbejde vil kunne indebære. Ikke mindst ud fra disse synspunkter kan vi give tilslutning til et positivt udvalgsarbejde.

Formanden: Jeg minder om, at anmodning om udvidet taletid bør ske til formanden før mødets begyndelse.

Haustrup Clemmensen: Det lovforslag, der her er til behandling, er efter vor opfattelse et overordentlig centralt lovforslag i hele den økonomiske debat. Vi har nu dels i sidste uge her i tinget, dels i offentligheden i meget lang tid drøftet spørgsmålet om den manglende økonomiske balance. Vi har til tider med megén skarphed drøftet, under hvilken form en finanspolitisk stramning burde gennemføres for at forsøge at genskabe den balance i samfundsøkonomien, som et moderne samfund ikke kan undvære; og som er en forudsætning for, at den fulde beskæftigelse overhovedet kan oprettholdes. Det er efter det konservative folkepartis opfattelse langt, langt mere konstruktivt, meget mere perspektivrigt at drøfte, under hvilken form man kan forøge produktionen og på den måde skabe balance, fremfor at drøfte, hvordan man skal